

TINGHØJEN'S FORÆLDREGUIDE

- **NÅR BØRN SLÅR, SKUBBER, KRADSER ELLER BIDER**

**Det er vigtigt med et fælles samarbejde omkring barnets udfordringer,
så vi kan støtte barnet bedst mulig.**

Når børn slår, skubber, kradser eller bider

Når børn reagerer i affekt, kan det være svært for voksne at forstå, da det bliver opfattet som en meget voldsom måde at udtrykke sig på.

Men det at slå, kradse, skubbe eller bide er for et barn i princippet det samme. Det er en uhensigtsmæssig adfærd, som vi handler på.

Hvorfor reagerer barnet i affekt?

Barnet i 1-3-årsalderen kan endnu ikke udtrykke følelser og gøre sig forståelig ved hjælp af sproget. Der er mange ting barnet er udfordret ved – og dette kan være forbundet med stor frustration for barnet, og det kan derfor reagere i affekt. Nogle gange kan vi opleve, at reaktionsmønstret kan fortsætte til barnet, er 5 år. Vi oplever, at der kan være mange grunde til, hvis et barn bider, slår, kradser eller skubber. Barnet kan reagere i affekt for at give udtryk for noget, som hun/han endnu ikke kan sige med ord. Det kan skyldes forandringer i hjemmet/institutionen eller pga. glæde eller vrede i leg.

Barnet føler sig måske presset i konflikter omkring legetøj, eller vil måske i kontakt med sine jævnaldrende. Det kan være netop opstået, eller gentagende frustrationer, som barnet til sidst ikke kan kontrollere. Det kan også være en del af barnets udvikling, hvor det afprøver grænser i magtkampen med de andre børn.

Den voksnes rolle

Når et barn reagerer i affekt, er det en ond cirkel og den skal brydes. Det er vores opgave i samarbejde med forældrene at bryde den, da det kan true barnets sociale adfærd. Barnet kan risikere, at de andre børn ikke vil lege med det og måske helt at blive udelukket af gruppen.

Vi anskuer problemet på en anerkendende måde. Vi reagerer, men optræder roligt i situationen, er undersøgende på, hvorfor det opstår. Vi hjælper barnet til hvordan, det mere hensigtsmæssigt kan omgås andre.

Hvad gør personalet, hvis et barn er blevet slået, kradset, bidt eller skubbet:

Vi giver barnet omsorg ved at trøste, så det føler sig forstået i sin smerte. Vi sætter ord på det, der er opstod i situationen. Mener personalet at episoden er så voldsom, at forældrene skal involveres, (evt. stivkrampe vaccine ved bid) bliver de kontaktes pr. telefon ellers vendes situationen ved afhentning. **OBS: Personalet må ikke fortælle hvilket barn, der har gjort deres barn fortræd.**

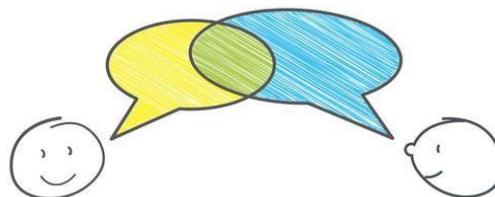
Hvad gør personalet, hvis et barn slår, kradser, skubber eller bider:

Vi har ekstra fokus på barnet, der slår, kradser, skubber eller bider. Vi tydeliggør, at adfærden er uhensigtsmæssig og siger bestemt, men roligt: "Hov"; du kom til at bide Sofie". "Av, det gjorde ondt på hende. Det var ikke rart." Vi gør barnet opmærksom på, hvad der sker, når det bider og fortæller, at det gør ondt på den anden. Børn har ofte ikke udviklet empati i 1½- 2-årsalderen og forstår derfor ikke altid, hvorfor de andre børn græder, når det kradser, slår, skubber eller bider. Vi fortæller det derfor barnet i forbindelse med andre situationer.

Vi prøver at være til stede i konfliktsituationer og hjælper barnet til alternative måder fx, at bruge sproget. Ved at den voksne sætter ord på det, der skete i situationen; Fx " Du blev bare så vred... eller du blev bare så bange, at du kom til at bide". Samt spejle ansigtsudtryk; "Du ser da også helt forskrækket ud". Vi guider til, hvad barnet kan gøre i stedet; fx sige nej eller stop, tage hånden op.

Af og til kan udfordringerne vare over længere tid. I så fald forsøger vi at skærme det barn eller de børn, det går ud over samt være ekstra opmærksom på det barn, der udviser den uhensigtsmæssige adfærd.

Det er vigtigt, at begge børn føler sig forstået og mødt. Begge børn skal høre, at det er forkert at fx bide. Samtidig med, at den voksne guider til andre løsningsmuligheder i konfliktsituationen. Vi giver barnet positiv opmærksomhed, roser barnet, når det udviser hensigtsmæssig adfærd.

Dialog og samarbejde med forældre:

Når et barn er blevet fx bidt eller har bidt et andet barn, så går vi i dialog med barnets forældre.

Vi fortæller, hvad der er sket og hvordan vi har reageret på og i situationen. Vi taler om hvordan, vi kan hjælpe dit barn, og hvordan vi kan hjælpe til, at situationen ikke opstår igen.

Det er vigtigt med et fælles samarbejde omkring barnets udfordringer og løsningsmuligheder, så vi i fællesskab kan støtte barnet bedst muligt, så længe udfordringerne er der.

Med venlig hilsen

Personalet i Tinghøjen

